

Sandvigen p. Bergen
den 10de April 1873.

Min Pjani, Niste!

Da jeg saa ganske usynlig
har skrevet til Wanda, saa vil jeg nu
bevende mig til Dig, endstjøndt
Brevet jo egentlig er foraa sagt ind
hans Tungeaffairer. Jeg har rigtignok
ikke meget at underholde Dig med,
men jeg tænker dog det vil glæde Dig
at modtage nogle Linier fra den
gamle Onkel, især naar disse kan be-
rette at jeg er taalelig ved Helbred.
Så jeg medicinerer jo rigtignok kun
deles, og har oftere mere end
det er dog store Ting at det virkelig
lader til at gaa fremad. I dette Oer-
blik fasted Signe og Agnes os, der
bevende i et Grunde. Sidstnævnte er
ikke rigtig rask siden hun i Mand-
dags begyndte Molegangene, hvorfor
nuer Dag over Hovedpine, hvorfor
hun nok skal opbrødre igjen. Frelsen
Fidel syntes strax at det var for tide
for hende, og at hun kunde aente til
hvor var 6 Oar, men Hovaledeus vilde
jo gjerne at disse 50 Skuldr have fulgtes
ad, men nu bliver det nok ikke saa all-
qual. Igaar kom jeg da endelig ud til
Johns. Fante og jeg roede lige herfra
Döschens Draggje til Tetambryggen,
i det yndigste Vær man kunde ønske
sig. Gamler kunde der for første Gang efter
sin Sygdom var paa Troppen, som har
valdet det afventede os. Jeg aflæste
Visit hos Ponnus, og gik end

den en ganske Mort. Tur paa Størgens,
og Mon saa til. Middagen blev John
hvor vi med Mare spiste Pøp og
Fandebage, hvilket smagte meget godt.
Senere var jeg ikke ude for end jeg kjør-
te hjem kl. 10^{1/2}, efterat have fundet mig
lidt over Maja. John og Pet var paa
Forsamlings, der igaar holdtes af Jan
Erdahl, og derfor spiste vi Aftenfört
silde - Østers! hvad behag? - og som
ledes blev vi snydt for Musikken.
Mødten Duode Mon dund kl. 7.
Og nu har jeg da fraat den Eftende, at
ter at have en tiden Alexandra at
sjale for og med; hun var meget sød
igaar, om hun end ikke tør maale sig
paa langt nær med mit første. Mærk
der lille Quiddatter er meget venlig, og
har et meget godt Ansigt. Lille Marie
er lige vilde som stude, og Ebba ikke
mindre besynderlig end altid, det er
umulig at forstå sig paa hende. Sa
nu vil jeg afbryde for at tage mig
en Tur. i Middagen Mon jeg ingen Ei
paa Grund af Varme, og jeg sadde
der jeg sidder nu kl. 11, men det er
jo John der bevirker det, jeg haaber
jeg skal føle mig vel naar jeg er inde.
• Mandag den 12de. Det var en meget lang
Afbrydelse, men nu faar jeg da se at
fuldføre, endskjøndt Gudene skal vide
jeg har Intet at meddele Dig. I dag bliver
det en stærk Nordvind, saa jeg blev for-
budt af min Sagn, der tydelig var her, et
gaa ud. Igaar blæste det ogsaa, men ma-
ret paa Eftermiddag; her var en Majs-
urester! Søndagen. Vi var ganske
endog uden Tige; Christel Bull af-
en Viid paa Formiddag, og strød

en heel Deel for mig, saavel af sine Sommer
søn af sine. Milsparter; man er en stor
Milsreder om et Aar i den viden. Tante ser
jeg jo aldrig, da Væsen er for lang for
hende som for mig. Og hvad siger man
om os, der skal faae Tante Kilde: Besøg
i Sommer? jeg er i grunden bange for
at det ei bliver til Glæde for nogen af
Tante; det var allerede fraa det
deilige Sandnes, hvor man havde det
lystigt baade inde og ude, her er jeg bæn-
ge for at hun kommer at smulle, der-
som vi faae en rigtig Sommer, hvilket
antages. — Jeg tror jeg fortalte Edward
i mit sidste Brev at Seljott, Sægnen
har nyelig forlovet sig, og har som re-
net var Døden i Singselstandelse, hvilket
nu var bedst. Og Erica sic da, som har
lidt saa meget for at berige Væsen!
Jeg ser af Adresse for i gaar, at hun
ei i Bedring, efterat være opigivet af
Sægnen. Det glædede os meget at "Toru
Sædens Skoler" gjorde Lykke deinde.
Edward siger at Du sang lige valdt
som altid, men at Du er bedrevet for
et Par af Blodene havde ganske bedret
Dig. Der maas Du nu endelig ikke tage
Dig det mindste mere, min Njøu. Middel-
till det er som Daadskole, hører du vel?
• Naar skal vi faae høre Dig syngge igen?
Du skal tro jeg længes derefter, som efter
• Uvill i det hele taget; det er godt jeg har
Erindringen af alt det Deilige jeg har hørt
i mine Dage, og den glæder mig fremdeles
efters. • Musik fylder mig over Alt i denne
Væsen, og jeg haaber det vil forunderes
at nyde den, saalange jeg er her tilst.
bedre Væsen tror jeg vist den vil bli

Tira. Maron og Benn skal jeg hilse på,
de har det begge antrænt med det gamle,
vi haabe at se dem her i Løbet af Som-
meren. Din Pølle ser jeg aldrig noget
til nuomstunder. Tanning var her udi den
31te. Væts for at gjøre Aludskylning
fordi hun endelig blev Dettens Fødselsdag.
Hun var da sød som almindelig, og jeg
sagde hende, at jeg umulig kunde være
vred paa hende, selv om hun aldrig
vil kommen til os. -

Nu har jeg siddet en halv Time og tænkt
mig forgjæves, følgende maas jeg var for-
dig; der kommer ikke mere, jeg ved
ikke hvor jeg skal tage de fra. Allsaa
Farvel og Leve! Hjertelige Hilsener
fra Tante, Pøt, John & Marie. Mon
og først og sidst fra

Din gamle Njædige Onkel
Hans Grieg.